ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการช่วยชีวิตขั้นสูง โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช โดยใช้แนวคิดของการจัดการความรู้

ผู้วิจัย นางบุญนำ พัฒนแก้ว ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการพยาบาล) อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ คร.บุญทิพย์ สิริธรังศรี (2) รองศาสตราจารย์ คร.สุพิมพ์ ศรีพันธ์วรสกุล (3) อาจารย์นายแพทย์พิเชฐ บัญญัติ ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนารูปแบบการช่วยชีวิดขั้นสูงโดย ใช้การจัดการความรู้ของโนนากะและทาคิวชิ และ (2) ประเมินความเหมาะสมในการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้มีประสบการณ์ร่วมในทีมช่วยชีวิตขั้นสูงในงานผู้ป่วยอุบัติเหตุ และถุกเฉิน โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช จำนวน 14 คน ประกอบด้วย พยาบาลผู้ปฏิบัติ พยาบาล ผู้เชี่ยวชาญและแพทย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2ชุค คือ (1) ประเด็นสนทนา (2) แบบประเมินความเหมาะสม ของรูปแบบการช่วยชีวิตขั้นสูงที่ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีค่าระหว่าง 0.70 -1.00 และ 0.80-1.00 ตามลำคับ เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม ใช้เทคนิคสุนทรียสนทนา วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการช่วยชีวิตขั้นสูง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

1) ค้านทีมช่วยชีวิต ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบย่อย คือ (1) บุคลากรในทีมช่วยชีวิต (2) การกำหนดหน้าที่
รับผิดชอบในทีม (3) การประสานงานภายในทีม (4) การซ้อมในสถานการณ์เหมือนจริง (5) การสืบทอด
ประสบการณ์เพื่อพัฒนาศักยภาพของทีม (6) การยอมรับการเปลี่ยนแปลงของบุคลากรในทีม 2) แนวปฏิบัติการ
ช่วยชีวิตขั้นสูง ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ (1) บันได 5 ขั้นสู่ความสำเร็จ (2) วงจร 6 นาทีเพื่อชีวิต
(3) สูตรอัตราการกดหน้าอก 3) การจัดเตรียมความพร้อมด้านสถานที่และเวชภัณฑ์ ประกอบด้วย
2 องค์ประกอบย่อย คือ (1) การจัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ (2) การจัดสถานที่เฉพาะสำหรับการช่วยชีวิต
4) ปัจจัยเอื้อกระบวนการปฏิบัติช่วยชีวิต ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย คือ (1) การจัดตั้ง ทีมอย่างเป็น
ทางการ (2) การทบทวนกระบวนการและผลลัพธ์การช่วยชีวิต (3) การหาข้อสรุปเรื่องหลุมพราง (ข้อผิดพลาด)
และนำเสนอแนวทางปรับปรุง รูปแบบการช่วยชีวิตขั้นสูงที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ใน
การช่วยชีวิตขั้นสูงตามบริบทของโรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.93

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ จะต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของ แต่ละโรงพยาบาล Thesis title: The Development of an Advanced Life Support Model for Maharaj Nakhon Si Thammarat Hospital based on Knowledge Management Researcher: Mrs. Boonnam Pattanakeaw; Degree: Master of Nursing Science (Nursing Administration); Thesis advisors: (1) Dr. Boontip Siritarungsri, Associate Professor; (2) Dr. Supim Sipanwaraskul, Associate Professor; (3) Mr. Phichet

Banyati, MD; Academic year: 2007

ABSTRACT

The purposes of this research and development were: (1) to develop the Advanced Life Support Model (ALSM) based on Nonaka and Takeuchi's knowledge management process; and (2) to evaluate the appropriateness of this model in the context of Maharaj Nakhon Si Thammarat Hospital.

The sample of this study comprised fourteen personnel who had experience in ALS and worked in the Emergency Room. They were twelve nurses and two physicians. The former included two staff and ten experts. Two research tools were used: (1) Talking Issues and (2) an evaluation form which were used for assessment the appropriateness of the ALSM application. Both tools were verified by five professional experts, and CVIs were 0.70-1.00 and 0.80-1.00 respectively. Qualitative data was collected by using focus group, and dialogue technique was employed. Content analysis was used to analyze data.

The results of this study revealed that the ALSM comprised four major factors as follows. *First*, the resuscitation team comprised six sub-factors. (1) Members of the resuscitation team must be in place. (2) Responsibility of each member was specified. (3) Members of the resuscitation team co-operated. (4) Simulations were practiced regularly. (5) Experience was transferred to their teams, so their competencies were developed. Lastly, (6) members accepted changes. Second, three sub-factors were required for the advanced life support plan: (1) 'Five steps of success', (2) 'Six minutes cycle for life', and (3) 'The rate of chest compression'. Third, resuscitation components such as places, instruments, and medication were available and ready. Fourth, supportive factors for the resuscitation process included three sub-factors. (1) Resuscitation team must be established formally. (2) Resuscitation process and outcome must be evaluated regularly. Finally, (3) defects of the resuscitation process must be detected and assessed; and suggestions for improvement must be implemented. To conclude, the ALSM which was developed and applied for Maharaj Nakhon Si Thammarat Hospital was appropriate, and its reliability was 0.93.

Above all, the model may be applied to other hospitals, but it should be adapted according to the context of each hospital.

Keyword : Knowledge Management, Advance life Support, Model, Maharaj Nakhon Si Thammarat hospital